

[Grove]

Men hvis selve beslutningsforslaget bliver fastholdt, afviser vi det.

Leif Hermann (SF):

Da vores ordfører, hr. Rahbæk Møller, ikke kan være til stede, skal jeg komme med nogle bemærkninger om beslutningsforslaget.

Jeg vil gerne indledningsvis sige til justitsministeren, at det altså er et beslutningsforslag, vi står med. Det er ikke et lovforslag. Nu er der jo brugt meget tid i salen i dag, men justitsministeren har ikke ligefrem gjort problemet mindre ved en så detaljeret gennemgang af beslutningsforslaget, som tilfældet var.

Der har også i ministerens bemærkninger været refereret til de ændringer af straffeloven, som vi foretog i 1987. Dengang sagde vi: Det kan ikke stå alene. De ændringer må følges op af ændringer i erhvervslovgivningen, som ligger i Industriministeriet. Og vi sagde, at det ville vi gerne følge op selv, og vi fremkom med noget, der sammenlagt blev kaldt for revisorpakken: bestemmelser, forslag til ændring af bestemmelser i årsregnskabsloven osv., regler for revisoransvaret og også regler, der i meget vidt omfang minder om det, der er fremlagt i dette beslutningsforslag.

Det interesserede ikke den daværende regering så forfærdelig meget, i øvrigt til trods for, at det, vi foreslog, stort set var identisk med forslag, der var udarbejdet til den daværende industriminister, Ib Stetter, som imidlertid ikke fremsatte disse forslag, idet det store erhvervsliv blev noget kyst ved tanken om at blive kigget så effektivt i kortene, som disse forslag var udtryk for.

Ikke desto mindre fremsatte vi dem og fik en udmærket drøftelse med forskellige, navnlig revisororganisationer og revisorfirmaer, om disse forslag, fordi det jo immervæk er dér, hunden ligger begravet, når man skal bekæmpe økonomisk kriminalitet. Det er jo at gå over og kigge ind i virksomhedernes, om jeg så må sige, hjemlige forhold og sikre sig, at den lovgivning, der nu gælder for, kunne man godt sige, klar luft, fri indsigt i, hvordan virksomhedsøkonomien ser ud, faktisk også er tilstrækkelig effektiv til det.

På den baggrund vil vi gerne give tilslutning til beslutningsforslaget og beslutningsforslagets hovedintentioner. Hvis det er således, som ministeren siger, at der kan påvises afgørende

retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved det, vil jeg da gå ud fra, at ministeren i givet fald, når der skal udformes lovforslag, vil tage højde for den situation og sikre, at de retssikkerhedsmæssige betragtninger også bliver tilgodeset.

Endelig vil jeg godt sige til justitsministeren, at jeg synes, det er sympatisk, at ministeren vil bede Rigsadvokaten om at undersøge, hvorvidt der kan etableres et nærmere samarbejde mellem Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og anklagemyndigheden, men jeg tror ikke, det er nok. Der kræves langt, langt mere vidtgående ændringer i erhvervslovgivningen, end vi har set indtil nu.

Svend Heiselberg (V):

Umiddelbart kan vi dele forslagsstillernes ønske om at begrænse konkursrytteri. Vi er derfor også enige med justitsministeren i, at det vil være overvejelser værd at lade Rigsadvokaten undersøge og eventuelt etablere en rapporteringsordning mellem styrelse og anklagemyndighed.

Venstre er som justitsministeren af den opfattelse, at beslutningsforslaget lægger op til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal løse opgaver, som vi ikke mener er dens.

Vi er som sagt skeptiske over for præciseringen i beslutningsforslaget, men vi synes, at tanken bag beslutningsforslaget er reel nok, og vi har naturligvis interesse i, at konkursrytteri ikke bliver gjort til anerkendt praksis. Men Venstre skal dog afvise beslutningsforslaget.

Annette Just (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører desværre ikke kan være til stede lige på nuværende tidspunkt, skal jeg nøjes med på partiets vegne at komme med et par enkelte, meget korte kommentarer.

Jeg må indrømme, at jeg blev utrolig glad, da ministeren startede sin tale og sin gennemgang af dette forslag, og jeg tænkte: Dér har vi det; vi er såmænd helt enige. For ministeren beviste helt klart, hvor umuligt dette forslag er, og han var – følte jeg – meget interesseret i at sige nej til hele forslaget.

Men så gik det galt, da ministeren endte med at sige, at øget brug af Erhvervs- og Selskabs-